240. Odnos med peklom in svetom

1 (Gospod): »Nikar naj nihče izmed vas ne misli, da sem Jaz nekoč ustvaril že tudi pekel! To naj bo daleč od Mene in od vsakega izmed vas! Prav tako ne mislite, da je pekel kraj za večno kaznovanje zločincev te zemlje! Nastal je sam iz tistih mnogih človeških duš, ki so se na tej zemlji v mesu norčevale iz vsakega Božjega razodetja, tajile Boga, delale le tisto, kar je ugajalo njihovi zunanji čutnosti, toda nazadnje so se dale po Božje častiti in svojim dvorjanom naročile, naj vse ljudi poučijo, da so one same bogovi in da jih mora vse ljudstvo moliti, kot je to počel Nebukadnezar v Babilonu. Znova so izumili malike in ljudstva prisilili, da so jih častila in jim prinašala velike žrtvene darove; kdor pa se je upiral, so ga najgrozoviteje mučili.
2 Iz tega pa lahko uvidite, kolikšno je bilo nasilje pekla nad vso zemljo in kako skrajni čas je že bil, da sem moral Jaz sam stopiti dol v materijo, da bi to staro, toda nujno sodbo z vso Svojo polnostjo predrl in s tem postavil jez peklu, ki se je sam ustvaril, da ga ta ne bo nikoli več prebil tako, kot je to bilo doslej.
3 Jaz, Najsvetejši, sem si moral nadeti nesvetost človeške ali ustvarjene slabotnosti, da bi se lahko peklu približal, da bi ga premagal kot močan junak. Zdaj sem se mu približal, sem v njegovem središču in vsi hudiči in satani bežijo pred Menoj kot pleve pred viharjem.
4 In tako sem vam zdaj na primeru pokazal, kaj je pekel, kaj je počel, deloma še počne in kaj je odrešenje. Ste to vsaj kolikor toliko razumeli? «
5 Agrikola je nato osupel spregovoril: »Gospod, takšnega opisa pekla še nisem slišal! Mi Rimljani smo ga v svoji domišljiji postavili pod zemljino površje, posebno na tiste kraje, kjer so, tako kot pri nas, takšne gore, iz katerih se neprenehoma kadi in od časa do časa bruhnejo velike količine ognjene snovi, ki vse uniči. Ah, tako pa je zadeva povsem drugačna! Saj je vendar vsa zemlja s tako sprevrženim pokvarjenim človeškim rodom popoln pekel, ker se v tem svetu dogaja prav tako,kot si nam opisal dogajanje in početje v peklu!«
6 Jaz sem rekel: »Da, prijatelj Moj, svet in pekel sta prav tako eno kakor sta eno telo in duša. Velika peklenska duša uporablja zunanji svet prav tako, kakor duša uporablja svoje telo. Če je duša po svoji ljubezni do Boga in do bližnjega angel, bo tudi telo delalo samo dobro, ker duša, ki oživlja telo, noče in ne more narediti nič zlega; če pa je duša že popoln hudič, tedaj je takšno tudi njeno telo.
7 Zato pa sem prišel zdaj v telo tega sveta, da bi vse legije in legije hudičev izgnal iz njega. Včeraj sem ti z dekletom dal v malem zgled za to, kar delam v velikem. Zdaj bom iz hiše pometel stare hudiče; toda če se ljudje ne bodo tega držali, bodo kmalu pripravili nov pekel in njegove hudiče in ti se bodo potem kmalu vrnili v očiščeno hišo in povzročili v svetu še hujše stanje, kakor je bilo prvo pred Menoj.
8 Kajti tako kot prej, mora tudi zdaj vsaka duša v mesu opraviti preizkus svoje svobode volje in spoznanja, to pa se ne more zgoditi nikoli in nikdar, če ni dopuščenega spodbujanja k dobremu in zlemu. V Meni pa imajo zdaj ljudje v svoji

roki pomoč in lahko zmeraj sijajno premagajo pekel, ki hoče zrasti v njih, kar je prav posledica Mojega odrešenja. Tisti, ki tega ne bodo storili, pa bodo še bolj hlapčevali novemu peklu, kot so stari do tega časa.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6/240